

Недоступен ни однин перевод.

Шукрона менамоям, ки имсол мо дар остони 27-умин солгарди Истиклолияти давлатии кишвар қарор дорем. Агар кас аминтар ба қариб ин солҳои сипаришуда нигарад, хуб дарк менамояд, ки аз оғози сохибистиклол гаштанамон то имрӯз чӣ қадар пешравии иқтисодиву иҷтимоӣ дар ҷомеа рӯз аз рӯз ба вуқӯ пайваста истодаанд. Харчанд ки дар аввалҳои сохибистиклолӣ мушкилотҳои зиёде дар раванди ҷаҳолияти қорхонаву ташкилотҳо ва дигар муассисаҳои сохторҳои мухталиф вучуд доштанд, лекин мардуми сарбаланди мо тахти роҳбарии Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ, Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон тавонист мушкилотҳои ҷойдоштаро бартараф намояд. Ва дар ҳақиқат имрӯз мебинем, ки дар ин муддати кӯтоҳ ба чӣ қадар пешравии ноил гардидем.

Ёдовар мешавам, ки дар солҳои навадум, вақте ки ҷанги шаҳрвандӣ дар қаламрави ҷумҳуриамон доман паҳн кардаву бесарусомониҳо, горагариҳои авбошӣ, қатл, дуздӣ ва ҷанди дигар амсоли ин амалҳои номатлуб аз тарафи бадхоҳони кишвар мардуми моро ба дод оварда буданд. Ва барои мубориза ба ҳамаи ин ҷинояткорон он шабу рӯзҳо барои қорамандони милитсияи тоҷик давраҳои серзаҳматӣ буд. Маҳз шӯҷоати мардонагӣ ва ҳисси баланди масъулияти қорамандони милитсия дар таъмини ҳифзу ҳуқуқи озодиҳои шаҳрвандон ва решакан намудани ҷинояткорӣ буд, ки имрӯз қорамандони милитсия ҳамчун як ниҳоди боғтимод дар ҷомеа нуфуз доранд.

Албатта ҳамаи ин аз дастгириҳои бевоситаи Сарвари давлат шаҳодат медиҳад, ки пайваста аз тарафи давлату Ҳукумати ҷумҳурӣ барои фароҳам овардани шароити қорӣ ва қадриносии нисбати қорамандони мақомоти қорҳои дохилӣ сол аз сол бештар мегардад. Ифтихор мекунам, ки мо дар ҷунин ҷазои сулҳу амонӣ қору ҷаҳолият дорем

ва итминон дорам, ки насли имрӯзаи кормандони милитсия чавобан ба гамхориҳои Пешвои муаззами миллат мухтарам Эмомалӣ Раҳмон баҳри пойдории ҳамешагии сулҳу суббот ба таври шабонарӯзӣ омода мебошанд.

Як нуктаро қайд менамоем, ки муттаасифона ҳанӯз ҳам бадбинони ҷомеаи озоди мо вучуд доранд ва то ҳол аз амалҳои разилони худ даст накашидаанд. Зухуроти терроризм ва ғаравидани ҷавонон ба ҳар гуна амалҳои террористӣ чун доғи рӯз махсуб меёбад ва моро зарур аст, ки яқдилона ба зидди ин зухуроти номатлуб мубориза барем.

Таҳлилҳо нишон медиҳанд, ки асосан ҷавонон ба қувваҳои ифротгаро ғаравидаанд. Онҳо зеро никоӣ ислом роҳи терроризмро пеш гирифта, ҷони ҷавони ҳудро баҳри мақсадҳои номушаххас ва нопок қурбон месозанд. Созмонҳои ифротгарои зиёде имрӯз дар қаламрави дар дохил ва хориҷ пайи ба доми фиреб қашонидани насли наврас мебошанд ва ақсарияти ин ҳаракатҳо бо номи дини ислом, бо истифода аз нофаҳмиҳои ҷавонон ва заифии зеҳнии онҳо, сафи ҷавонони ғумрохшударо меафзоянд. Ин ҷавонон ба домани ин ташкилотҳо шомил гашта, бештари онҳо мутаассиб мегарданд. Таассуби динӣ то ҳадде мерасад, ки барои намояндагони ҳаракатҳои иртиҷой қатлу қуштор, ғоратгарӣ, дуздӣ ва ҳатто ҳудтарконӣ амали маъмулӣ шудааст. Ҳол он, ки ин ҷавононе, ки барқасдона ё ин ки иҷборан роҳи терроризмро пеша қарда буданд, метавонистанд соҳибмаълумоту соҳибқасб ғардида, барои ҳалқу Ватани ҳеш хизмат қунанд ва дастгири қадару модар ва оилаву фарзандашон бошанд.

Зеро мафҳуми терроризм – ба хоҷири амалӣ гаштани ғояҳои муайяне зӯрварӣ қардан аст ва қоршиносони ҷаҳон ғояҳои терроризмро ба қанд навъ тақсим қардаанд – ба хоҷири идеалҳои иҷтимоӣ-сиёсӣ, ғояҳои миллӣ, динӣ ва ғайраҳо. Маълум нест, ки ҷавонони ғумрохшудаи мо бо қадом мақсад меҷангиданд ва ҳуди онҳо низ беҳабар мебошанд, ки роҳи пешгирифташон то қучо мебарад.

Бо мақсади пешгирии намудани ҳолатҳои пахншавии ғояҳои террористӣ ва аз байн бурдани мақсаду мароми нопоки ин ҳаракатҳо мо қормандони милитсия дар якҷоягӣ бо дигар ниҳодҳои қудратӣ мубориза мебарем ва аз ҳар як соқини ин кишвар, ҳусусан шаҳрвандони шаҳри Истиклол низ даъват ба амал меоварем, ки дар пешгирии ин ҳодисаҳои номатлуб бетараф набошанд ва ҷони фарзандони ҳудро дар ҳатар нагузоранд. Зеро истиқлолияти давлатии мо ин ормонҳои қандинсолаи мардуми мо буд, ки имрӯз ҳушбахтона мо дар ин даврон зиндагӣ дорем. Пас ҳамаи мо шаҳрвандонро зарур аст, ки барои устувории истиқлолияту озодӣ саҳми ҳудро ғузошта, онро чун ғавҳараки қашм нигоҳбон бошем. Танҳо мо метавонем, ки кишвари ҳудро ободтару зеботар созему дӯстона ва осуда зиндагӣ намоем.

Бори дигар бо шукргузорихои бепоён аз ин пешравихо, бунёдорихо ва гулгулшукуфихои Ватани азизамон ва бо таманнои аз ин ҳам беш 27-умин солгарди Истиклолияти давлатии ҷумҳуриамонро ба қулли шаҳрвандони шаҳри Истиклол ва дар ин баробар ба ҳамаи ҳамватанон табрику таҳният меғўям.

Усмонзода А.К.

Сардори ШВҚД ЧТ

дар шаҳри Истиклол

ПОДПОЛКОВНИКИ МИЛИТСИЯ